

Parafia św. Augustyna

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

MSZE ŚW. dzień powszedni: 7⁰⁰, 8⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰.

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵.

Spowiedź ŚW. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9³⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵;

tel.: 22-838-30-95 tylko w godz. urzędowania

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

2. Niedziela Wielkiego Postu

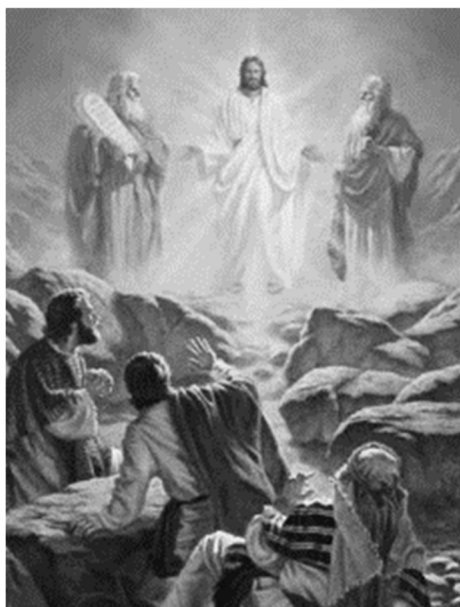
28 lutego 2021

LITURGIA SŁOWA

Rdz 22,1-2.9-13.15-18; Ps 116; Rz 8, 31b-34; Mk 9,2-10

Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i Jana i zaprowadził ich samych osobno na górę wysoką. Tam przemienił się wobec nich. Jego odzienie stało się lśniąco białe tak, jak żaden wytwórca sukna na ziemi wybielić nie zdoła. I ukazał się im Eliasze z Mojżeszem, którzy rozmawiali z Jezusem. Wtedy Piotr rzekł do Jezusa: „Rabbi, dobrze,

że tu jesteśmy; postawimy trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza”. Nie wiedział bowiem, co należy mówić, tak byli przestraszeni. I zjawił się obłok, osłaniający ich, a z obłoku odezwał się głos: „To jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie”. I zaraz potem, gdy się rozejrzeli, nikogo już nie widzieli przy sobie, tylko samego Jezusa. A gdy schodzili z góry, przykazał im, aby nikomu nie rozpowiadali o tym, co widzieli, zanim Syn Człowieczy nie powstanie z martwych. Zachowali to polecenie, rozprawiając tylko między sobą, co znaczy powstać z martwych. – *Oto słowo Pańskie.*

Bóg jest z nami, jest po naszej stronie - czyż to nie wystarcza, choćby cały świat był przeciwko nam? Bóg wydał za nas wszystkich własnego Syna i w Nim dał nam więcej niż wszystko, bo oko nie widziało, ucho nie słyszało i serce nie wie, jak wielkie rzeczy przygotował Bóg tym, którzy Go miłują. W Chrystusie jesteśmy umiłowani i wywyższeni ponad wszelkie zrozumienie. W Nim Bóg niczego nam nie odmawia, bo ze względu na Niego sam nas uniewinnił i nie ma już żadnego potępienia dla wybrańców Bożych. Ojciec zawsze nas wysłuchuje, gdyż Chrystus wstawia się za nami.

Marek Ristau

KOMENTARZE DO CZYTAŃ

Przygotowane przez Bractwo Słowa Bożego

Komentarz do pierwszego czytania

Co musiał przeżywać Abraham? Najpierw przez wiele lat, aż do późnej starości, bezskutecznie oczekiwał na syna ze swojej umiłowanej, ale nieplodnej żony, Sary. A gdy w cudowny sposób, dzięki obietnicy samego Boga, począł się umiłowany Izaak, prawowity dziedzic, po niedługim czasie Bóg żąda od

Abrahama ofiary z niego. Żąda czegoś, co wydaje się być ponad ludzkie siły.

W ofierze Izaaka Ojcowie Kościoła od początku widzieli zapowiedź ofiary Chrystusa, Jednorodzonego, umiowanego Syna Ojca. Bóg tak bardzo nas umiłował, że w krzyżu Chrystusa niejako zwrócił się przeciw samemu sobie (por. Benedykt XVI, Deus Caritas Est, pkt.

12). „Własnego Syna nie oszczędził, ale Go za nas wszystkich wydał” (Rz 8, 32)! W godzinie krzyża, po ludzku całkowicie niezrozumiałej, wyraża się nieskończona miłość Boga do człowieka, w której my możemy znaleźć swoją drogę życia i miłości (por. Deus Caritas Est, pkt. 12). Czy możemy znaleźć jakieś ludzkie wyjaśnienie tej historii, kluczowej w życiu Abrahama?

Abraham, choć nie rozumie, w milczeniu przyjmuje to, co Bóg zaplanował – wyraża to trzykrotne "Oto jestem", wypowiedziane w tym opowiadaniu (Rdz 22, 1. 7. 11).

Abraham idzie w ciemno, w posłuszeństwie, opierając się tylko na wierze w Boga.

Bóg dopuszcza nieraz na człowieka takie próby, które są możliwe do przejścia tylko wtedy, gdy całkowicie zaufa Jego Opatrzności, gdy z pokorą przyjmie to cierpienie, którego nie może uniknąć. Tylko patrząc na krzyż Jezusa, tylko kontemplując Jego Mękę, Jego doskonałe posłuszeństwo woli Ojca z miłości, a nie z cierpiętnictwa, możemy doświadczyć, że w tajemniczy, Bogu wiadomy sposób, właśnie poprzez te najcięższe próby, wzrastamy w wierze. Zbliżamy się do Boga, tak jak Abraham, który, będąc posłusznym Bogu, otrzymał nowe zapewnienie o błogosławieństwie. I taka droga okazuje się drogą do prawdziwego życia, do prawdziwej wiary. Drogą do duchowego zmartwychwstania.

Komentarz do psalmu

Łatwo jest mówić "Jezu, ufam Tobie", gdy mamy dobre samopoczucie i wszystko jakoś się układa. Dużo trudniej wypowiedzieć te słowa w ciemno, gdy życiowe trudności tak nas przygniatają, że nie widzimy już nadziei.

Psalm 116 śpiewany jest w czasie ostatniej drogi zmarłego człowieka - podczas drogi konduktu pogrzebowego. Wówczas słowa psalmu wypowiadamy niejako w imieniu zmarłej osoby, mającej nadzieję na zmartwychwstanie ze śmierci do życia – "O Panie, jestem Twoim sługą (...) Ty rozerwałeś moje kajdany".

To psalm ufności, że "cenna jest w oczach Pana śmierć Jego wyznawców". To modlitwa człowieka, który ma nadzieję, że śmierć nie ma ostatniego słowa. Wreszcie, to śpiew wdzięczności, bo psalmista doświadczył tego, że śmierć – także ta rozumiana duchowo, jako trudne

doświadczenie życiowe, wręcz bliższe otchłani – nabiera sensu dzięki mocy Boga i jest drogą do nowego życia: "Ty rozerwałeś moje kajdany"!

Komentarz do drugiego czytania

Bóg nie oszczędza. Jest hojnym dawcą. "Bóg własnego Syna nie oszczędził, ale Go za nas wszystkich wydał"! Jeżeli modlimy się nieraz z wyrzutem, dlaczego nie otrzymujemy od Boga tego czy tamtego, spójrzmy na krzyż Jezusa. W Nim otrzymaliśmy wszystko! Jezus Chrystus tak nas ukochał, że sam się oddał nam w ofierze, abyśmy nie zginęli, ale mieli życie (J 3, 16).

Przez swoją ofiarę Pan Jezus pokazał nam najbardziej wymownie, że jest po naszej stronie. I trzeba to sobie dzisiaj wyraźnie przypomnieć - Bóg jest zawsze po naszej stronie! Chrystus stał się przecież naszym bratem i nie wstydzi się nazywać nas braćmi (por. Hbr 2, 11). Bóg jest zawsze po naszej stronie, ale – jednocześnie – jest zawsze przeciw grzechowi. Bo grzech jest największą tragedią dla nas – większą niż jakakolwiek ludzka choroba.

I Chrystus staje po naszej stronie nie dlatego, że jest jednym z wielu "kumpli", ale po to, aby nas z grzechu wyzwalać, aby dawać nam nowe życie!

Wiele razy podczas Mszy świętej słyszymy wezwanie kapłana: "Pan z wami!". To nie tylko komenda, ale to zapewnienie, że w tym zgromadzeniu liturgicznym naprawdę obecny jest Chrystus! Pan naprawdę jest z nami – On jest Emauelem (por. Mt 1, 23). Czy my jesteśmy z Nim – przez nasze wybory, naszą odpowiedź miłości wobec Niego i bliźnich?

Wielki Post to czas uświadamiania sobie tego, że Bóg jest nam naprawdę bliski – nie sentymentalnie, nie tylko na poziomie wrażeń. On jest nam najbliższy dlatego, że rozumie naszą biedę, posyła nam Zbawiciela i przez całkowity

realizm swojej śmierci i zmartwychwstania daje nam nowe życie. Czy w tym Wielkim Poście chcemy odrzucić od nas grzech, nawrócić się?

Komentarz do Ewangelii

"A gdy schodzili z góry, przykazał im, aby nikomu nie rozpowiadali o tym, co widzieli, zanim Syn Człowieczy nie powstanie z martwych". Dlaczego uczniowie dostali takie polecenie? Z pewnością w takim momencie, kiedy ich serca były przepełnione radością i błogością ze spotkania z Przemienionym Panem, naturalnie rodziło się w nich pragnienie opowiedzenia o tym innym, przynajmniej w gronie Dwunastu.

Po zejściu z góry Tabor było jeszcze za wcześnie. Dopiero po doświadczeniu krzyża i zmartwychwstania, i po Zesłaniu Ducha Świętego, uczniowie zostali uzdolnieni do tego, aby iść i głosić Ewangelię.

Pan Jezus, przemieniając się wobec uczniów, „upewnił nas, że przez cierpienie dojść możemy do chwały zmartwychwstania” (por. Prefacja na II Niedzielę Wielkiego Postu). Pan Jezus ukazał się uczniom w takiej postaci, w jakiej miał istnieć na wieki po swojej śmierci i zmartwychwstaniu. Wierzmy, że także nas po śmierci obejmie zmartwychwstanie, że nasze ciała będą przemienione. Przemienienie było dla uczniów momentem umocnienia, aby uczniowie nie zwątpili, kiedy zobaczą swojego Mistrza okrutnie umęczonego, a potem ukrzyżowanego. Wiemy, że ta próba większość z nich przerosła...

Zatem polecenie Pana Jezusa, aby "nie rozpowiadać", to słowo, które mamy wziąć sobie głęboko do serca. Kiedy podczas modlitwy doświadczam obecności Boga, niekiedy związanej wręcz z emocjonalną radością i bliskością, to jest to łaska Boża, abym wytrwał w wierności Chrystusowi w godzinie krzyża, w mojej codzienności. Chciałoby się, tak jak święty Piotr, przedłużyć to pełne światła trwanie

przy Panu, doświadczenie Jego rzeczywistej obecności, blasku Jego chwały. Jednak każde *contemplatio* musi przejść w *actio* – z mojego zapatrzenia w Chrystusa na modlitwie muszą wynikać konkretne postanowienia o zmianie życia, nawróceniu, poczynając od małych spraw. Moje osobiste spotkanie z Przemienionym Panem na modlitwie to niejako zachęta: "przyjmij te próby i trudności, które przyjdą! Nie poddawaj się zwątpieniu, ale trwaj w postawie wiary wtedy, gdy nie będziesz czuł Mojej obecności". Tak też możemy rozumieć polecenie

Boga Ojca: „To jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie!”.

Słuchajcie tego, co wam Mój Syn mówi, słuchajcie tego, że zapowiada swoją mękę i śmierć, która jest konieczna, aby mogło nastąpić Jego chwalebne zmartwychwstanie. I wtedy, gdy nasza wierność Panu zostanie wypróbowana, gdy przez krzyż dojdziemy do zmartwychwstania i zostaniemy umocnieni darem Ducha Świętego, możemy stać się autentycznymi świadkami Chrystusa dla innych.

Komentarze zostały przygotowane
przez Mateusza Mickiewicza,
diakona VI roku WMSD w Warszawie

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

1404 Kościół wie, że już teraz Pan przychodzi w Eucharystii, i przez nią jest obecny pośród nas. Jednak ta Jego obecność jest zakryta. Dlatego sprawujemy Eucharystię, "oczekując obiecanej nagrody i przyjścia naszego Zbawiciela Jezusa Chrystusa" i prosząc, byśmy mogli "wiecznie radować się Twoją chwałą, gdy otrzymasz z naszych oczu wszelką łzę, bo widząc Ciebie, Boże, jaki jesteś, przez wszystkie wieki będziemy do Ciebie podobni i chwalić Cię będziemy bez końca przez naszego Pana Jezusa Chrystusa".

1405 Nie mamy pewniejszego zadatku i wyraźniejszego znaku wielkiej nadziei na nowe niebo i nową ziemię, w której zamieszka sprawiedliwość, niż Eucharystia. Istotnie, ile razy celebruje się to misterium, "dokonuje się dzieło naszego odkupienia" i "łamiemy jeden chleb, który jest pokarmem nieśmiertelności, lekarstwem pozwalającym nam nie umierać, lecz żyć wiecznie w Jezusie Chrystusie".

1406 Jezus mówi: "Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki... Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne... trwa we Mnie, a Ja w nim" (J 6, 51. 54. 56).

1407 Eucharystia jest centrum i szczytem życia Kościoła, ponieważ Chrystus włącza Kościół i wszystkie jego członki do swojej ofiary uwielbienia i dziękczynienia, złożonej raz na zawsze Ojcu na krzyżu. Przez tę ofiarę Chrystus rozlewa łaski zbawienia na swoje Ciało, którym jest Kościół.

CARITAS ARCHIDIECEZJI WARSZAWSKIEJ

**zachęta do przekazywania
1% podatku dla Caritas**

Jak to uczynić? Wypełniając PIT należy:

- wpisać w pkt 137 numer KRS Caritas AW **0000225750**;
- wpisać w pkt 138 kwotę **1% należnego podatku**
- w pkt 139 wskazać cel szczegółowy:
**Caritas w Parafii św. Augustyna w Warszawie,
ul. Nowolipki 18.**
- w pkt 140 **postawić krzyżyk** by wyrazić zgodę na przekazanie przez Urząd Skarbowy do Caritas Archidiecezji Warszawskiej Twojego imienia, nazwiska, adresu i wysokości przekazanej kwoty. Dziękujemy!

podaruj
1%

Z NAUCZANIA SŁUGI BOŻEGO KARD. STEFANA WYSZYŃSKIEGO

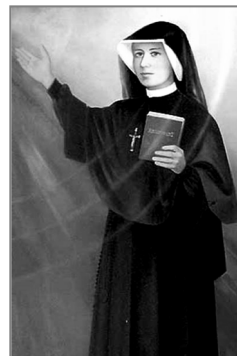
W Wielkim Poście Kościół podejmuje ciężką walkę o dusze ludzkie, o powrót łaski uświęcającej, o nowe życie z Bogiem.

Kościół pragnie "wprowadzić nas do ziemi mlekem i miodem opływającej" (Wj 13,5), pragnie, abyśmy zmartwychwstali, tak, jak Chrystus zmartwychwstał.

Z DZIENNICZKA ŚWIĘTEJ FAUSTYNY

Jezu, Tyś siłą moją, wspieraj mnie, abym zawsze wiernie spełniała wszystko, co żądasz ode mnie. Ja sama z siebie nic nie mogę, ale jeżeli Ty mnie wspierasz, niczym mi są wszystkie trudności. Lękam się dnia, w którym nie mam Komunii Świętej. Ten Chleb mocnych daje mi wszelką siłę do prowadzenia tego dzieła i mam odwagę do pełnienia wszystkiego, czego żąda Pan. Odwaga i moc, która jest we mnie, nie jest moja, ale Tego, który mieszka we mnie.

(Dz 91)

KOMUNIKAT NA NIEDZIELĘ MISYJNĄ

20. Chrzęścianie dla zbawienia świata – misja Kościoła *ad gentes*

Chrzest w wiosce trędowatych, Ouesso, Kongo

Ad gentes (łac. do narodów) – tymi słowami rozpoczyna się dekret Soboru Watykańskiego II o działalności misyjnej Kościoła.

W tę niedzielę ogarniamy serdeczną modlitwą 1883 misjonarki i misjonarzy w dalekiej Azji i Oceanii, Afryce i na Madagaskarze oraz Ameryce Łacińskiej. Dziękując Bogu za ich trud i oddanie sprawie Ewangelii, prosimy, by strzegł ich od niebezpieczeństw, wspomagał w trudnościach i błogosławił ich pracy

Otoczcie modlitwą misje *ad gentes*. Módlcie się o powołania misyjne, by nie zabrakło tych, którzy będą głosić Ewangelię. Nie zapominajcie też w swych modlitwach i dobrych uczynkach o rodzinach w krajach misyjnych. Wychowujcie dzieci i młodzież w duchu solidarności i braterstwa chrześcijańskiego. Misjonarze oczekują naszej pomocy.

Bp Jerzy Mazur SVD, Przewodniczący Komisji Episkopatu Polski ds. Misji

OGŁOSZENIA

1. W środę, 3 marca, przypada kolejna rocznica nominacji Pasterza Archidiecezji Księdza kard. Kazimierza Nycza na stolicę metropolitalną w Warszawie. 4 marca jest dniem imienin ks. Kardynała. Polecajmy naszego Pasterza Bogu w modlitwach.
2. Spotkanie z rodzicami dzieci pierwszokomunijnych odbędzie się we wtorek, 2 marca, w Kościele o godz. 19:30.
3. W tym tygodniu przypada pierwszy czwartek, pierwszy piątek i pierwsza sobota miesiąca. W czwartek po Mszy św. o godz. 9:00 – modlitwa w intencji kapłanów. W piątek dodatkowa spowiedź św. od godz. 17:00. W sobotę po Mszy św. o 9:00 – nabożeństwo do Niepokalanego Serca Maryi.
4. Wszystkim, którzy chcieliby przekazać 1% podatku na rzecz Parafialnego Zespołu Caritas prosimy o zapoznanie się ze szczegółami w gablocie lub na stolikach przy wyjściu z kościoła.
5. Przy wyjściu z kościoła można złożyć ofiarę do puszek na rzecz Działa Pomocy Misjonarzom *Ad gentes*.
6. W Wielkim Poście serdecznie zapraszamy na:
 - Drogę krzyżową – w piątki o godz. 16.30 dla dzieci, o godz. 17.30 dla dorosłych, o godz. 19.30 dla młodzieży;
 - Gorzkie żale z kazaniem pasyjnym – w niedziele o godz. 17.30;
 - Jutrznię z Godziną czytań – o godz. 6.00 od poniedziałku do piątku. Przypominamy, że za udział w nabożeństwach wielkopostnych można uzyskać odpust zupełny pod zwykłymi warunkami.
7. W środę zapraszamy na nabożeństwo do Matki Bożej Nieustającej Pomocy – o godz. 18:00.
8. W czwartek – święto św. Kazimierza, królewicza.

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. Bóg zapłać!

Redagują: ks. prał. Walenty Królak oraz Parafianie.

www.swaugustyn.pl

Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa. 250 egz. Opracowanie biuletynu i druk: lis888@wp.pl